

WINNIE is een variant van **WINEKE**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Friese naam. Wanneer we de uitgang '-ke' als een verkleinvorm beschouwen, houden we over de naam 'Wine-'. Afgeleid van het Germaanse woord 'win' = 'vriend'.

Hier dus 'vriendin'.

Ongetwijfeld is Wineke een verkorte vorm van een naam waarvan ofwel het eerste lid ofwel het tweede lid het woord 'Win' bevat; zoals bv. Ludwina = vriendin van het volk (zie Liduina) of Wiwina = vriendin van de strijd

*

Wivina van Bijgaarden, Brussel, België; kloosterlinge. Over haar is weinig met historische zekerheid bekend.

Zij zou een mooi en bevallig meisje geweest zijn. Reden waarom een jongeman, Richward, verliefd op haar werd en haar ten huwelijk vroeg. Maar zij had andere plannen. Zij wees hem er ten eerste op, hoe weinig hoffelijk hij zijn bedoelingen met haar onder woorden bracht; vervolgens maakte zij hem bekend, dat zij liever haar leven in dienst van God wilde stellen; en ze raadde hem aan hetzelfde te doen. Waarop hij inderdaad het leven van een kluizenaar ging leiden.

Ook zijzelf trok zich terug in een klooster. Men vertelt, dat zij rond het jaar 1127 haar ouderlijk huis ontvluchtte en haar intrede deed in klooster Bijgaarden bij Brussel. Zij was uiterst consequent in haar gestrenge levenswijze. Ze at bijzonder weinig; wat ze at was vegetarisch. Daarnaast deed ze aan allerlei verstervingen.

Eens zou zij op reis bij het licht van een kaars uit haar gebedenboek hebben gebeden. Plotseling woei de kaars uit.

Maar op wonderlijke wijze vatte hij vanzelf weer vlam. Latere vereerders meenden daarin de goddelijke aanwezigheid te zien die altijd bij haar was. Een andere keer zou de duivel een bezoek hebben gebracht aan haar klooster. Aan een zuster zou hij hebben toegegeven, dat hij nergens in de christenwereld zo'n moeilijk karwei had dan aan Wivina en haar gezellin, die Emwara heette en al evenzeer uitblonk in religieuze deugd. Wivina schijnt tenslotte te zijn overleden op 17 december van het jaar **1170**. Volgens sommigen is Emwara haar toen als abdis opgevolgd.

Na haar dood werd haar zaligheid - aldus een oude kroniek - geopenbaard aan een vrome vrouw, Theda genaamd. Deze Theda zag in een visioen een heerlijk rustbed staan in de hemel. Op haar vraag voor wie dat lekkere bed bestemd was, kreeg zij ten antwoord, dat het de rustplaats was van Wivina.

Wivina was al overleden en in de kerk bijgezet, toen bisschop Alardus van Kamerijk de kloosterkerk officieel kwam inwijden. Tijdens de processie gingen alle kaarsen plotseling vanzelf uit. Maar toen de processie langs het graf van Wivina trok, ontbrandde vanzelf de kaars die de priester Ingelbertus in zijn handen had.

Ook worden wonderen verhaald die op haar graf gebeurd zouden zijn. Ene Nastradus was zo kromgegroeid, dat hij zich alleen nog maar met behulp van een schabelletje kruipend kon voortbewegen. Maar bij een bezoek aan haar graf, stond hij op, liet zijn kruipplankje achter en trad in een klooster om zijn verdere leven te wijden aan dankbaarheid.

Ook werd een jonge vrouw, Hetelina, afkomstig uit Brussel, op haar graf genezen van een uitzinnige razernij die haar had aangegrepen op het moment van de bevruchting van haar eerste kind. Tenslotte wordt nog de genezing vermeld van een zekere Innia van Hungersvelt, die compleet was uitgeteerd door de vierdaagse koorts.

In 1796 werd haar gebeente overgebracht naar de Zavelkerk te Brussel. Zowel op die plaats als in de abdij van Bijgaarden, die nu Wivina-abdij heet, wordt zij nog altijd druk vereerd. Vooral aangeropen bij oog- en keelpijn, in het bijzonder bij kinderen.

Zij wordt afgebeeld in kloosterhabijt; zij heeft een staf bij zich die erop duidt dat zij abdis is geweest. Tenslotte draagt zij een brandende kaars bij zich, die soms door een engel wordt ontstoken.

Feest 17 december.